

ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΥ-ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΥ

Θέλουν να φάνε κομμάτι του δημόσιου νοσοκομείου!

► Του **ΚΩΣΤΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ**
 Φωτογραφίες: **ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ**

Το αποκαλούν τον «συνδεδειγμένο κτίριο» ακριβώς λόγω της θέσης του. Ανεγέρθηκε το 1968. Βρισκόμαστε στους Αμπελόκηπους, στο Νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού, δίπλα ακριβώς στο Κοργιαλένιο-Μπενάκειο, σε έναν χώρο που αποτελεί επί δεκαετίες αναπόσπαστο κομμάτι των υπαρχουσών κτιριακών υποδομών του νοσοκομείου, από την εποχή που το τελευταίο δεν είχε ενταχθεί στο ΕΣΥ. Αν το δεις απέξω δεν καταλαβαίνεις πολλά, ένας βαρύς σκελετός οπλισμένου σκυροδέματος, ένα παρατημένο κουφάρι στον πρώτο όροφο, που συνορεύει από τη μία του πλευρά με το ιδιωτικό «Ερρίκος Ντυνάν», ενώ στο βάθος βρίσκονται τα άδεια πλέον γραφεία του τηλεοπτικού Mega επί της Μεσογείων.

Επισκεπτόμαστε το ισόγειο του κτιρίου, συνολικού εμβαδού 8.840 τ.μ., από τα οποία το νοσοκομείο σήμερα χρησιμοποιεί τα 4.473 τ.μ. Επικρατεί φαινομενική συχία, νομίζεις αρχικά ότι δεν υπάρχουν πολλές δραστηριότητες.

Κι όμως εδώ στεγάζονται από το 1992 δεκάδες κλινικές και νευρολογικές τμήματα, ώστε να αποσυμφορηθεί το κεντρικό κτίριο. Αξονικός τομογράφος, ενδοκρινολογική μονάδα-εργαστήριο σε χώρο 320 τ.μ., υπέρηχος καρδιάς, κυστεοσκόπηση ουρολογικού, οδοντιατρικό τμήμα, φυσικοθεραπευτήριο, στοματολογικό τμήμα, το τμήμα ειδικών λοιμώξεων, όλα βρίσκονται εδώ. Σε άλλους χώρους του ισόγειου αντικρίζουμε τα μαγειρεία, τις αποθήκες υλικών, τα πλυντήρια-σιδερωτήρια, τα ραφεία, το λεβητοστάσιο, έναν χώρο πάρκινγκ, τα συνεργεία της τεχνικής υπηρεσίας, τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης, τα αρχεία της ιατρικής και διοικητικής υπηρεσίας καθώς και το τμήμα πληροφορικής.

Το 1992 πραγματοποιήθηκαν εδώ τεχνικές εργασίες, οι οποίες άλλαξαν το εσωτερικό του ισόγειου κτιρίου, σοβατίστηκε και ελαιοχρωματίστηκε ο χώρος, τοποθε-

Πώς το «Ερρίκος Ντυνάν» επιχειρεί επί 25 χρόνια να αποκτήσει έκταση, η χρήση της οποίας ανήκει στο Νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού και στην οποία στεγάζονται δεκάδες κλινικές και νευρολογικές τμήματα για τη λειτουργία του. Οι εγκληματικές ευθύνες προηγούμενων Δ.Σ. του Σωματείου του «Ερυθρού Σταυρού» σε μια υπόθεση που έκανε 14 χρόνια να φτάσει στο δικαστήριο. Ο πλειστηριασμός, η Ημιθέα Α.Ε. και η κρίσιμη απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών

τήθηκαν φωτισμός, καινούργια δάπεδα, πόρτες και παράθυρα. Ακόμα και σήμερα, μετά την κατάλληλη συντήρηση, η υφιστάμενη κατάσταση δείχνει αρκετά καλή. Όλες αυτές οι λειτουργίες και οι κλινικές του νοσοκομείου κινδυνεύουν εξαιτίας μιας δίκης που καθυστέρησε 14 χρόνια!

Ο κύριος λόγος της σκόπιμης εγκατάλειψης του πάνω ορόφου του συνδεδειγμένου κτιρίου φανερώθηκε όταν αποκαλύφθηκε ότι τμήμα του οικοπέδου στο οποίο είναι κτισμένο μεταφέρθηκε κατά παράβαση όλων των συμβάσεων ως «προϊκα» στο νοσοκομείο «Ερρίκος Ντυνάν» μέσω του αμαρτωλού «Κοινοφελούς» του ιδρύματος. Ας πιάσουμε το νήμα από την αρχή.

Το Νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού, ένα από τα παλαιότερα

της χώρας, θεμελιώθηκε το 1927 και ολοκληρώθηκε το 1931. Την περίοδο 1950-1957 έγινε η πρώτη επέκταση με τη δημιουργία της Νοσηλευτικής Σχολής, ενώ στις αρχές του 1970 δημιουργήθηκε η νέα πτέρυγα με τους έξι ορόφους. Τη δεκαετία του 1980 ήταν από τα πρώτα που περιήλθαν στο ΕΣΥ. Η μεταβίβαση από το Σωματείο του Ερυθρού Σταυρού στο Δημόσιο πραγματοποιείται στις 28 Μαΐου 1985 και η πράξη της δωρεάς γίνεται το 1988.

Το καθεστώς που διέπει τις κτιριακές υποδομές του Νοσοκομείου ορίζεται στην κυρωθείσα από τη Βουλή και τον Ν. 1821/88 σύμβαση που υπεγράφη από το Ελληνικό Δημόσιο (υπουργό Υγείας) και τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό. Στον νόμο αυτόν περιγράφονται όλα τα

δικαιώματα επί των κτιριακών και εν γένει οικοπεδικών εκτάσεων που περιέχονται στο νοσοκομείο, ενώ ειδικότερα μεταβιβάστηκε η, επί όσο χρόνο το νοσοκομείο είναι ενταγμένο στο ΕΣΥ, χρήση των υπαρχουσών κατά τον χρόνο της σύμβασης κτιριακών εγκαταστάσεων.

Οι νόμοι

Στο Σωματείο ανήκει έως και σήμερα μόνο η κυριότητα, αλλά το δικαίωμα χρήσης (πιθανών επεκτάσεων, γκρεμισμάτων κ.λπ.) είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΥ και κατ' επέκταση της διοίκησης του νοσοκομείου, το οποίο είναι εποπτευόμενο από το υπουργείο Υγείας, αποτελώντας νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Όλα τα παραπάνω περιγράφονται ευκρινέστατα στις παραγράφους 3 και 4 του Ν1821/88.

Τα ανωτέρω επιπλέον επικαιροποιήθηκαν και με τον Ν. 3627/2007 (ΦΕΚ 292Α'), ο οποίος ξεκαθαρίζει απόλυτα πως η χρήση ανήκει στο νοσοκομείο.

Από το 1987 η διοίκηση του νοσοκομείου για λόγους αποσυμφόρησης αποφασίζει να αξιοποιήσει το «συνδεδειγμένο» κτίριο με στόχο να μεταφερθούν εκεί πολλές κλινικές και λειτουργίες. Αυτή η απόφαση είχε τότε τη σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του «Ερυθρού Σταυρού», με πρόεδρο και εισηγητή της πρότασης τον Ανδρέα Μαρτίνη. Η «Εφ. Συν.» έχει στη διάθεσή της αποφάσεις και πρακτικά πολλών συνεδριάσεων του Δ.Σ. του σωματείου εκείνης της εποχής, που αποδεικνύουν την έγκριση του «Ερυθρού Σταυρού» για τις εργασίες στο συνδεδειγμένο κτίριο. Στη συνέχεια συγκροτήθηκε επιτροπή για το έργο, έγινε πρόσκληση ενδιαφέροντος και τελικά το διοικητικό συμβούλιο με απόφαση στις 22/9/1989 ανέθεσε τη μελέτη αξιοποίησης του συνδεδειγμένου κτιρίου σε τρία συνε-

γαζόμενα μελετητικά γραφεία. Οι συμβάσεις υπογράφηκαν στις 3 Ιουλίου 1990 και είχαν εγκριθεί από το υπουργείο Υγείας.

Τα προβλήματα ξεκινούν από το 1992 αλλά κανείς δεν τα είχε διαβλέψει τότε. Είναι η περίοδος, επί κυβερνήσεως Κων. Μητσοτάκη, που με απόφαση της Βουλής συγκροτείται το περίφημο και υποτιθέμενο μη κερδοσκοπικό Κοινοφελές Ίδρυμα Ερρίκος Ντυνάν, οι αμαρτίες του οποίου την επόμενη 20ετία αναδεικνύονται στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής για τα σκάνδαλα στην Υγεία.

Μια «προϊκα» που δόθηκε στα κρυφά

Το 1993 συντελείται μια πράξη, η οποία θα μαθευτεί πολύ αργότερα. Εκείνη την εποχή το Σωματείο του Ερυθρού Σταυρού, προκειμένου να φτιάξει το «Ντυνάν», εκχωρεί 7.780 τ.μ. πρόσθετης γης από το οικοπέδο επί του οποίου είναι σήμερα το Νοσοκομείο στο Ίδρυμα Ερρίκος Ντυνάν. Αυτή η έκταση όμως ήταν ήδη κτισμένη και δεν ήταν άλλη από το συνδεδειγμένο κτίριο, που αποτέλεσε «προϊκα» για το ιδιωτικό νοσοκομείο. Όλα αυτά γίνονται παράτυπα, ιδιωτικά, χωρίς καμία ενημέρωση ούτε της τότε διοίκησης του Κοργιαλένιο-Μπενάκειου Νοσοκομείου ούτε του υπουργείου Υγείας (υπ' αριθμ. 2332/1993 συμβόλαιο δωρεάς).

Το «Ερρίκος Ντυνάν» δέχεται φυσικά το δώρο της μεταβίβασης του οικοπέδου των 7.780 τ.μ. και ακολούθως υπογράφει με την κοινοπραξία Βάκων σύσταση οριζοντίων ιδιοκτησιών, κατασκευάζοντας το ήδη υπάρχον σήμερα εμπορικό κέντρο (εκεί όπου στεγάζεται το κρεοκοπημένο Mega Channel), ιδιοκτησίας του Βάκωνα, και υπολογίζοντας στην ανέγερση του νοσοκομείου «Ερρίκος Ντυνάν» τον συντελεστή δόμησης

Κορυφαίο ανοσιούργημα

► Του **ΘΥΜΙΟΥ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ**

ΚΑΠΟΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ, κάθε Έλληνας υποψιαζόταν σχεδόν μετά βεβαιότητα ότι ο τομέας της Υγείας ήταν προνομιακό πεδίο διαφθοράς. Τα ύστερα χρόνια της κρίσης αποκάλυψαν ότι το «πάρτι» ήταν ακαλίνωτο και ο λογαριασμός ανυπολόγιστος. Κάποιοι τολμηροί λογαριάζουν τη «ζημιά» (με μέτριους υπολογισμούς) στο ύψος ενός Μνημονίου (τουλάχιστον στα 85 δισ.).

Όμως η ασυγκρίτως μεγαλύτερη «απώλεια» είναι η αποκάλυψη της κυδαίας, αδίστακτης και μαφιόζικης λειτουργίας ενός ολόκληρου συστήματος, που δούλευε με τον ακούσιο τρόπο που ανασαίνει κάθε οργανισμός. Ετσι, οι μεθοδεύσεις για την «κλοπή» του «συνδεδειγμένου» κτιρίου του «Ερυθρού» δεν αποτελούν ένα απλό σκάνδαλο, αλλά κορυφαίο ανοσιούργημα και έσχατη ηθική κατάπτωση, καθώς θέτουν σε άμεσο κίνδυνο τη συνέχιση λειτουργίας του πιο εμβληματικού δημόσιου νοσοκομείου της χώρας. Στην «ηθική» τους, που συνοψίζεται στη σκληρή φράση «Θαύμα! Θαύμα! Η μονή πούλησε το οικοπέδο δύο φορές», είναι μέρος μας η αποκάλυψη της αλήθειας (Α + λήθη) που αποτελεί τη μόνη επαναστατική πράξη.

*Διοικητής του Κοργιαλένιο-Μπενάκειου Νοσοκομείου

**Το κτίριο του δημόσιου νοσοκομείου
το οποίο έχει βάλει στο μάτι το «Ερρίκος Ντυνάν»**

Από τα 8.840 τ.μ. του επίμαχου «συνδεδειγμένου κτιρίου» ένα μέρος έμεινε (τυχαία;) γιαπί

Τα υπόλοιπα 4.473 τ.μ. όμως χρησιμοποιούνται. Εδώ στεγάζονται από το 1992 δεκάδες κλινικές και νευραλγικά τμήματα, ώστε να αποσυμφορηθεί το κεντρικό κτίριο. Αξονικός τομογράφος, ενδοκρινολογική μονάδα-εργαστήριο σε χώρο 320 τ.μ., υπέρηχος καρδιάς, κυστεοσκόπηση ουρολογικού, οδοντιατρικό τμήμα, φυσικοθεραπευτήριο, στοματολογικό τμήμα, το τμήμα ειδικών λοιμώξεων. Σε άλλους χώρους του ισόγειου αντικρίζουμε τα μαγειρεία, τις αποθήκες υλικών, τα αρχεία της ιατρικής και διοικητικής υπηρεσίας, το τμήμα πληροφορικής κ.ά.

Το επίμαχο κτίριο στη... σκιά του «Ερρίκος Ντυνάν»

της μεταβιβασθείσας οικοπεδικής έκτασης. Τα χρόνια πέρασαν, αλλά αυτή η μεθόδευση ήταν άγνωστη στους περισσότερους. Στα τέλη του 2002 και προκειμένου να συνταχθεί μια προβλεπόμενη συμβολαιογραφική δήλωση για τους προβλεπόμενους χώρους στάθμευσης, ώστε να εκδοθεί η άδεια από την Πολεοδομία για διαμόρφωση του χώρου της εισόδου του νοσοκομείου, αναζητήθηκαν οι τίτλοι ιδιοκτησίας του «Ερυθρού Σταυρού».

Στο πλαίσιο αυτής της έρευνας στο Υποθηκοφυλακείο Αθηνών,

αποκαλύφθηκαν τα συμβόλαια του 1993, με αποτέλεσμα η τότε διοίκηση του νοσοκομείου να ανακαλύψει πως στο ίδιο οικόπεδο όπου βρισκόταν επί δεκαετίες το συνδεδειγμένο κτίριο, και το οποίο φαινόταν ως ανοικοδόμητο στα συμβόλαια, είχε ήδη ανεγερθεί από την κατασκευάστρια το εμπορικό συγκρότημα γραφείων και καταστημάτων.

Τον Απρίλιο του 2003 το «Ερρίκος Ντυνάν» με το υπ' αριθμ. πρωτ. 218/14.4.2003 έγγραφο του προς το υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών,

αμφισβητεί πρώτη φορά το δικαίωμα χρήσης του νοσοκομείου επί του ανωτέρω οικοπέδου, περιλαμβανομένου και του συνδεδειγμένου κτιρίου, το οποίο, όπως ισχυρίζεται, «έχει καταληφθεί από το δημόσιο νοσοκομείο και χρησιμοποιείται αυθαίρετα και μη νόμιμα».

Το επιχείρημα βέβαια καταρριπτόταν και από προγενέστερο αμετάκλητο βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών από το 2001 για άλλη υπόθεση. Με αφορμή μια υποβληθείσα μήνυση περί δήθεν μη επαρκούς στατικής επάρκειας του συνδεδειγμένου κτιρίου, το δικαστήριο δεχόταν από το δημόσιο νοσοκομείο τη χρήση του συνδεδειγμένου κτιρίου.

Το νοσοκομείο άσκησε στις 3 Ιουλίου 2003 αγωγή κατά του Σωματείου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, του Ιδρύματος «Ερρίκος Ντυνάν» και της κοινοπραξίας Βάκων, ζητώντας να αναγνωριστεί το δικαίωμα χρήσης στο οικόπεδο των 7.780 τ.μ. και των επ' αυτού κτιριακών εγκαταστάσεων εμβαδού 8.840 τ.μ., βάσει της σύμβασης του 1985 που κυρώθηκε το 1988. Ζητούσε (και ζητά μέχρι σήμερα) να αναγνωριστεί η ακυρότητα της μεταβίβασης από τον πρώτο (ΕΕΣ) προς τον δεύτερο των εναγομένων («Ντυνάν») που πραγματοποιήθηκε με το υπ' αριθμ. 2332/1993 συμβόλαιο δωρεάς της συμβολαιογράφου Αθηνών Σταματίνας Γεωργίου-Παπαϊωάννου. Παράλληλα το νοσοκομείο ζητά να αναγνωριστεί η ακυρότητα της πράξης συστάσεως οριζοντίων ιδιοκτησιών από την κατασκευάστρια εταιρεία. Επιπλέον διεκδικεί για τη ζημία που υπέστη 41,7 εκατ. ευρώ με τον νόμιμο τόκο.

Ωστόσο, από την άσκηση της αγωγής (4/7/2003) άλλαξε άρδην

το ιστορικό της υπόθεσης, με κορυφαίο γεγονός τον πλειστηριασμό του νοσοκομείου «Ερρίκος Ντυνάν» το 2014, που είχε αποτέλεσμα την αναγκαστική αλλαγή του νομικού και πραγματικού καθεστώτος του, με συνέπεια να αντιδικεί το νοσοκομείο πλέον ουσιαστικά με την Ημιθέα Α.Ε., η οποία κατακυρώθηκε ως ειδική, όπως αυτή ισχυρίζεται, διάδοχος του «Ερρίκος Ντυνάν» και η οποία άσκησε στη δίκη κύρια παρέμβαση.

Το ζήτημα είναι πως η διεκδίκηση πλέον σήμερα του συνδεδειγμένου κτιρίου, από τη στιγμή που το «Ερρίκος Ντυνάν» πέρασε στα χέρια της Ημιθέα Α.Ε., δυσχεραίνει, αφού μετά τον πλειστηριασμό μπορεί να κριθεί ότι μεταβιβάστηκε ολόκληρο το «Ντυνάν» καθαρό, χωρίς βάρη. Με βάση αυτό, τίθεται ζήτημα προσφυγής από το ελληνικό Δημόσιο για ακύρωση του πλειστηριασμού του «Ερρίκος Ντυνάν», προτού χαθεί η προθεσμία με την πάροδο πενταετίας από τον πλειστηριασμό, που έγινε τον Σεπτέμβριο του 2014.

Το «κλειδί» της ιστορίας

Το Σωματείο του «Ερυθρού Σταυρού», τόσο επί διοίκησης Μαρτίνης όσο και επί Αυγερινού, αποδυναμωμένο και χρεοκοπημένο, δεν διεκδίκησε ούτε προσέφυγε έως σήμερα για ακύρωση του πλειστηριασμού, ενώ απώλεσε το «Ερρίκος Ντυνάν», το οποίο χτίστηκε με κληροδοτήματα και δωρεές που είχαν δοθεί στο σωματείο για κοινωνοφιλείς σκοπούς. Ίσως όμως εδώ κρύβεται το κλειδί αυτής της ιστορίας. Στο διοικητικό συμβούλιο του Κοργιαλένειου Νοσοκομείου, βάσει μιας παλιάς διάταξης, από τα 9 μέλη τα 4 προέρχονται από το Σωματείο του «Ερυθρού», με

υποχρεωτική παρουσία του προέδρου του Σωματείου. Και τα περισσότερα από τα υπόλοιπα μέλη δεν είναι διορισμένα από το αρμόδιο υπουργείο Υγείας. Με λίγα λόγια, σε ένα νοσοκομείο με περίπου 36 εκατ. ευρώ ετήσιου κρατικού προϋπολογισμού δεν υπήρχε μέχρι το 2017 (Ν. 4498 που άλλαξε αυτό το καθεστώς) κρατικός έλεγχος. Το ακόμα πιο οξύμωρο είναι πως τα ίδια πρόσωπα που βρίσκονταν στο Δ.Σ. του δημόσιου νοσοκομείου την ίδια ώρα βρίσκονταν και στο Δ.Σ. του γειτονικού «Κοινοφελούς» Ιδρύματος «Ερρίκος Ντυνάν» (με άλλα λόγια, γνώριζαν τι διεκδικούν από το ένα μαγαζί, δίνοντάς το στο άλλο ως προϊόντα).

Το δημόσιο νοσοκομείο, εάν εκδοθεί αρνητική απόφαση από το δικαστήριο, κινδυνεύει να απολέσει τη χρήση που κάνει σήμερα σε μεγάλο τμήμα του συνδεδειγμένου κτιρίου, το οποίο πρέπει να αποδώσει στην Ημιθέα Α.Ε. Η συρρίκνωση θα είναι τέτοια, που πιθανώς θα κινδυνεύει να σταματήσει ακόμα και τη λειτουργία του, σύμφωνα με τη διοίκηση του νοσοκομείου.

Αραγε θα ακυρωθεί ο πλειστηριασμός του «Ντυνάν», του οποίου η μεταβίβαση στην Ημιθέα φαίνεται ότι έγινε με επιλήψιμο τρόπο βάσει όσων αποδεκνούνται στην εξεταστική επιτροπή; Μόνο έτσι θα αναγκαζόταν η Ημιθέα σήμερα να παραιτηθεί από τη διεκδίκηση του συνδεδειγμένου κτιρίου.

Ο λόγος για τον οποίο μια τόσο σοβαρή δικαστική υπόθεση έκανε 14 χρόνια να εκδικαστεί αφήνεται στην κρίση του αναγνώστη. Η υπόθεση τελικά συζητήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 2017 και αναμένεται απόφαση από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών μέσα στις επόμενες εβδομάδες.